

gen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningen i sin nationale lovgivning.

Gennemførelsen af forordningen ved det foreliggende lovforslag skal i øvrigt ses i lyset af den nære sammenhæng, der som nævnt ovenfor er mellem rådsafgørelsen og forordningen.

2. Gældende ret

2.1. Schengen-samarbejdet

Den 14. juni 1985 indgik Belgien, Frankrig, Holland, Luxembourg og Tyskland den såkaldte Schengen-aftale, der indeholdt en generel målsætning om gradvist at ophæve paskontrolten ved medlemslandenes fælles grænser (de indre grænser). Aftalen fastlagde en række mere konkrete forpligtelser for de pågældende lande til at lempe deres kontrolforanstaltninger både for personer og varer. Endvidere indeholdt aftalen en række generelle bestemmelser, hvorefter medlemslandene skulle styrke deres samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet og illegal indvandring.

De nævnte lande underskrev efterfølgende den 19. juni 1990 en konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen (Schengen-konventionen). Konventionen er senere tiltrådt af Danmark, Finland, Grækenland, Italien, Portugal, Spanien, Sverige og Østrig (for Storbritannien, Irland, Island og Norge gælder særlige regler).

2.2. Lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

Danmark undertegnede den 19. december 1996 en aftale om tiltrædelse af Schengenkonventionen. Folketinget bemyndigede ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 regeringen til at ratificere tiltrædelsesaftalen på Danmarks vegne (se Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne, sp. 5812, 7580 og 8283, tillæg A, sp. 4694 og 4755, tillæg B, sp. 1057 og 1346, og tillæg C, sp. 764). Ratifikationen fandt herefter sted den 23. september 1997.

Udover at bemyndige regeringen til at ratificere den danske tiltrædelsesaftale indeholder loven bestemmelser, der angår gennemførelsen af konventionen i dansk ret, herunder bestemmelserne om Schengen-informationssystemet.

2.3. EU og Schengen-samarbejdet

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengen-reglerne blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæ-

iske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Af protokollens artikel 2 fremgår det, at Schengen-reglerne, der nærmere er defineret i et bilag til protokollen, fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er gældende for EU-landene bortset fra Irland og Storbritannien. For Danmarks, Finlands og Sveriges vedkommende følger det dog af artikel 2, stk. 2, at Schengen-reglerne først skulle være gældende fra den dato, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt Schengen-medlemslandene. Endvidere fremgår det af protokollens artikel 6, at Island og Norge deltager som associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne i EU.

Den 1. december 2000 traf Rådet afgørelse om en fuldstændig gennemførelse af Schengen-reglerne i forhold til Danmark og de øvrige nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet allerede blev bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001.

2.4. Særligt om Schengen-konventionens afsnit IV om Schengen-informationssystemet

Som led i Schengen-samarbejdet er der oprettet et fælles informationssystem (Schengen-informationssystemet), der ved hjælp af elektronisk søgning giver de myndigheder, der er udpeget af Schengen-landene, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrolten og for anden politi- og toldkontrol i de enkelte lande samt for administrationen af udlændingelovgivningen. Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92 – 119).

De nærmere bestemmelser om indberetning i SIS er fastsat i artikel 95-100. Det drejer sig om indberetning af personer, der ønskes udleveret (artikel 95), uønskede udlændinge, der nægtes indrejse (artikel 96), forsvundne personer eller personer, der af hensyn til deres egen sikkerhed mv. midlertidigt bør tages i varetagt (artikel 97), af vidner, personer, der er indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for, eller personer som skal have forkyndt en strafferetlig dom eller en tilsigelse til afsoning af frihedsstraf (artikel 98), af personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol (artikel 99) og af gen-